

**THƯ CỦA
CÁC CHƠN SƯ MINH TRIẾT**

**(LETTERS FROM THE MASTERS OF THE
WISDOM)**

TẬP HAI

Do C. JINARĀJADĀSA

SAO CHÉP VÀ BIÊN TẬP

LỜI GIỚI THIỆU

Tôi có đặc quyền giới thiệu ra cho thế giới quyển sách nhỏ vô giá này bao gồm những Bức thư của các Huynh Trưởng, vốn là những người Sáng Lập thực sự của Hội Thông Thiên Học. Nhiều người bước trên Con Đường Đệ Tử Dự Bị ắt thấy có nhiều điều giúp đỡ và gợi cảm hứng, nó sẽ được dùng để đào sâu ý thức về việc các Huấn sư của chúng ta là *có thật*, đôi khi đã bị mờ đi trong tâm trí của đạo sinh sơ cơ do những biến cố não động nơi ngoại giới, cũng giống như những nốt nhạc của cây đàn Vina bị chìm khuất đi nếu ta đánh đàn này giữa tiếng âm âm của xưởng máy. Mong sao nó ngộ lời được với những người muốn nghe.

ANNIE BESANT

PHẦN I

1. Những bức thư bằng tiếng Pháp năm 1870
2. Những bức thư nhận ở Mỹ từ 1875 – 1876

NỘI DUNG

PHẦN	NHỮNG BỨC THƯ
I	1 – 25. 1. Bức thư bằng tiếng Pháp năm 1870 2. Những bức thư nhận ở Mỹ từ 1875 – 1876
II	26 – 47. Thư gửi H. S. O. từ năm 1879 – 1884.
III	48 – 67. Thư gửi các đệ tử Ấn Độ: 1. S. Ramaswamier 2. Mohini M. Chatterjee 3. R. Keshava Pillai
IV	68 – 73. Thư gửi các nhà Thông Thiên Học Đức.
V	74 – 82. Các bức thư linh tinh.
	Phụ lục A
	Phụ lục B
	Phụ lục C

LỜI NÓI ĐẦU

Bức thư đầu tiên của một Chon sư Minh triết đã được bà Fadéef, dì của H. P. B. nhận được vào năm 1870. Khi Hội Khảo cứu Tâm linh buộc tội H. P. B. là giả mạo những bức thư của Chon sư thì bức thư này còn đang ở Nga. Trong đó có chữ viết tay của Chon sư K.H. mà Hội Khảo cứu Tâm linh bảo rằng do H. P. B. bịa ra. Nhưng H. P. B. đã ngàn trùng xa cách khi dì của mình nhận được bức thư này. Tình hình cũng giống như vậy đối với nhiều bức thư khác vốn được phóng hiện ở một quốc gia trong khi H. P. B. lại ở một quốc gia khác. Đây là trường hợp bức thư nổi tiếng về Damodar K. Mavalankar mà Tookaram Tatya đã viết và gửi bưu điện ở Bombay vào ngày mùng 5 tháng 6 năm 1886. Vào lúc đó H. P. B. đang ở nước Ý. Hai ngày sau, Đại tá Olcott nhận được thư ở Adyar. Trong khi thông quá, trên bức thư có phóng hiện bằng mực xanh một bức thông điệp về Damodar.

Bức thư năm 1870, trước hết được công bố trong Tập Một, Thư của các Chon sư Minh triết, nhưng giờ đây lần đầu tiên tôi trình bày một bản chụp của nó. Từ Paris, bà Fadéef có viết bằng tiếng Pháp cho Đại tá Olcott bức thư ngày 26 tháng 6 năm 1884; được dịch ra như sau:

Cách đây 2, 3 năm, tôi có viết thư cho ông Sinnett để trả lời một trong những bức thư của ông và tôi nhớ rằng có bảo ông điều xảy ra cho tôi về một bức thư mà tôi nhận được giống như phép lạ, khi cháu tôi ở phía bên kia thế giới, và vì chẳng ai biết nó ở đâu, cho nên chúng tôi lo lắng một cách sâu sắc. Mọi sự tìm kiếm của chúng tôi đã kết thúc mà chẳng được gì. Chúng tôi tin rằng nó đã chết khi – tôi nghĩ điều này xảy ra năm 1870 hoặc có lẽ là sau này - tôi nhận được một bức thư từ đáng mà tôi tin rằng ông gọi là “Kouth Humi”. Nó được mang đến cho tôi một cách huyền bí nhất không thể hiểu được do một sứ giả có dáng vẻ Á Đông đến tận nhà tôi *rời sau đó biến mất ngay trước mặt tôi*. Bức thư này khuyên tôi chẳng nên sợ gì hết và loan báo rằng cháu tôi vẫn an toàn – tôi vẫn còn giữ bức thư nhưng nó đang ở Odessa. Ngay khi trở về tôi sẽ gửi bức thư cho ông và tôi sẽ rất hài lòng nếu nó có thể giúp chút ít gì cho ông.

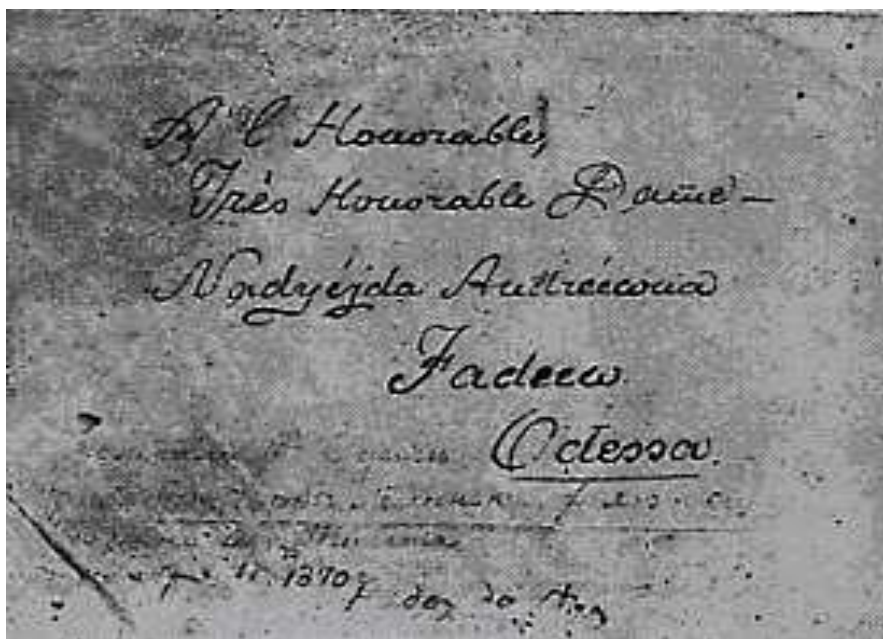
Khi trở về Odessa, bà Fadéef gửi bức thư cho Đại tá Olcott và giờ đây nó có ở Adyar. Ở góc cuối bên trái của cái phong bì có dòng chữ viết bằng tiếng Nga bằng bút chì: “Nhận được ở Odessa ngày mùng 7 tháng 11 có lẽ từ Tây Tạng báo tin về Lelinka. Ngày 11 tháng 11 năm 1870. Nadejda F.” Lelinka là biệt hiệu của H. P. B.

BẢN DỊCH BỨC THƯ 1

Kính gửi quý phu nhân
Vinh hạnh nhất
Nadyéjda Andréewna Fadeew,
Odessa

Những người thân thích quý tộc của bà H. P. B. chẳng có nguyên nhân gì mà phải buồn khổ. Con gái và cháu gái của họ chưa từ trần đâu. Bà vẫn còn sống và muốn báo cho những người nào yêu thương bà biết rằng bà đang khỏe mạnh và rất hạnh phúc ở một nơi ẩn cư xa xăm không ai biết tới mà bà đã tự chọn cho mình. Bà đã từng bị bệnh nặng, nhưng hiện nay không còn bệnh nữa; nhờ sự che chở của đáng Thế Tôn

Sangyas ^[1] bà đã tìm được những người bạn tận tụy che chở cho bà cả về mặt vật chất lẫn tinh thần. Vì vậy quý phu nhân ở nhà cứ yên tâm. Chỉ nội trong vòng 18 tháng nữa thôi bà sẽ trở về với gia đình.

BỨC THƯ 1

^[1] Đức Phật

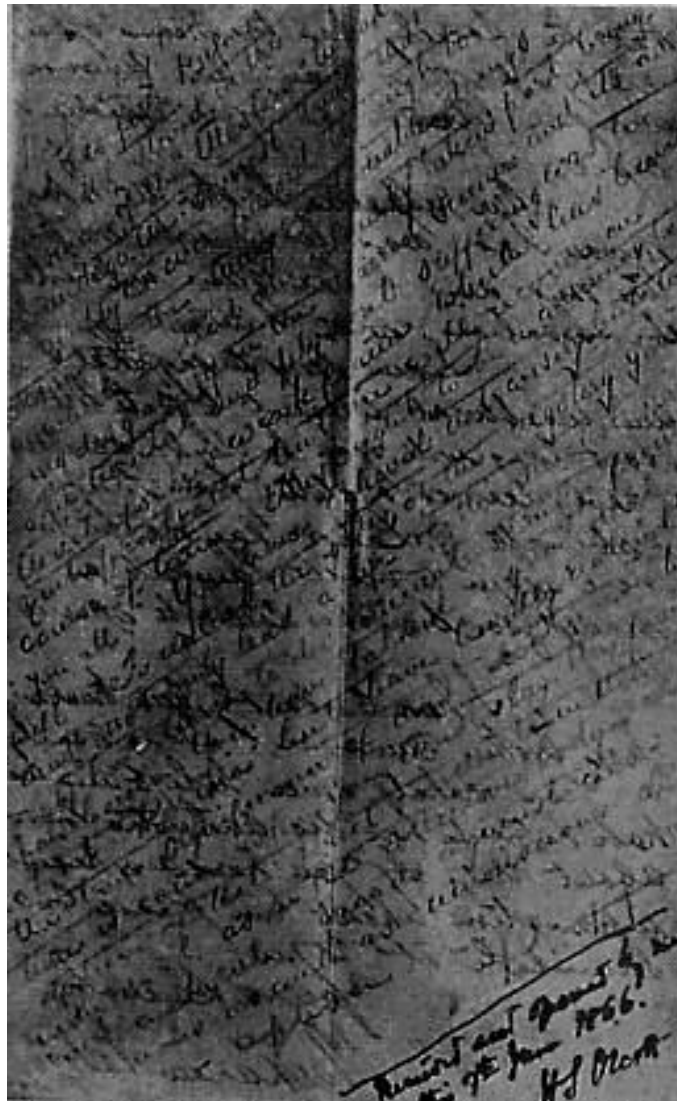
Les nobles parents de Mlle. H. P. de la Roche, n'ont aucune cause de se desoler. Leur fille n'est ni dérangée ni dérangée. Elle est et doit faire plaisir à ceux qu'elle aime, qu'elle se porte bien et se sent fort heureuse dans sa retraite solitaire et incertaine qu'elle est choisie. Elle a été bien malade, mais ce n'est rien; car grâce à la protection du Seigneur Sans-
-doute elle a trouvé des gens dévoués qui lui ont donné un soin plus qu'ordinaire et spirituellement. Que les sœurs de la maison se tranquillisent donc. Avant que 18 jours nouvelles se passent - elle sera revenue dans sa famille.

BỨC THƯ 1

BỨC THƯ 1

*A l'Honorable
Très Honorable Dame,
Nadyéjda Fadeew,
Odessa.*

Les nobles parents de Mad. H. Blavatsky n'ont aucune cause de se désoler. Leur fille et nièce n'a point quitté ce monde. Elle vit et désire faire savoir à ceux qu'elle aime, qu'elle se porte bien et se sent fort heureuse dans la retraite lointaine et inconnue qu'elle s'est plus: car grâce à la protection du Seigneur Sangyas elle a trouvé des amis dévoués qui en prennent soin physiquement et spirituellement. Que les dames de sa maison se tranquillisent donc. Avant que 18 lunes nouvelles se lèvent – elle sera revenue dans sa famille.

LỜI NÓI ĐẦU

Bức thư về Damodar K. Mavalankar có dòng chữ viết của Chon sư K. H. do Đại tá Olcott nhận được ngày mùng 7 tháng 6 năm 1886 ở Adyar, hai ngày sau khi nó được gửi bưu điện ở Bombay. Tookaram Tatya, một hội viên tận tụy ở Bombay có viết cho Đại tá Olcott như sau:

Tôi đã thường xuyên nghĩ tới huynh Damodar tội nghiệp. Ông đã đi gần một năm rồi mà từ đó đến nay chúng ta chẳng có được tin tức gì xác thực về ông. Nếu bạn có được bất kỳ thông tin mới nào về ông thì xin làm ơn báo tin cho tôi.

Khi Đại tá Olcott nhận được bức thư thì trong lúc thông quá, Chon sư K. H. đã viết trên một trang giấy trống của bức thư. Đây là lần đầu tiên tôi công bố bản chụp của nguyên bản. Rõ rệt là chữ viết này cùng với chữ viết trong bức thư năm 1870 là một, cùng một chữ viết tay. Ta hãy lưu ý thói quen kỳ lạ của Chon sư là vạch một nét trên chữ m. Bức thư này trước kia đã được công bố cả trên tạp chí Nhà Thông Thiên Học lẫn trong Tập Một của tác phẩm này.

Vì Chon sư viết bằng bút chì màu xanh lột cho nên bản chụp lại tất nhiên là phải mờ. Nếu ta để bản chụp trước một cái gương, thì chữ viết của Tookaram Tatya bằng mực đen (vốn có thể xuyên qua giấy mỏng) sẽ đọc được một cách rõ mờ.